

XVI Synod Powszechny Kościoła

Etap I - Konsultacje w Archidiecezji Łódzkiej

Papież Franciszek ogłosił konsultacje wśród Ludu Bożego. Papież chce usłyszeć, co każdy z nas nosi w swoim sercu, bo Duch Święty nie działa tylko w biskupach i ich prezbiterach, Duch Święty przemawia w sercach zwykłych ludzi, także takich „przeciętnych” katolików, którzy nie mają żadnych ważnych funkcji, ale Kościół nie jest im obojętny. Każdy jest zaproszony, by zechciał spróbować odpowiedzieć na pytania Papieża: zarówno ten, który jest wykształconym teologiem, jak i ten, który ma wątpliwości w wierze i zmaga się z sobą, bo już nie umie ufać swojemu Kościołowi.

Zanim jednak przejdziemy do pytań, winniśmy sobie uświadomić, że pierwszym owocem Synodu ma być moja przemiana, będąca owocem: otwarcia na Ducha Świętego, wstuchania w Słowo Boże, modlitwy (indywidualnej i wspólnej). Prośmy, by Duch Święty zamieszkał mocniej w naszych sercach i nauczył nas drogi, jaką mamy iść (por. Modlitwa za Synod). Zaczniemy od lektury Dz 10 (historia nawrócenia Korneliusza).

„Jak Piotr został przemieniony przez swoje doświadczenie z Korneliuszem, tak i my musimy pozwolić się przemienić przez to, do czego zaprasza nas Bóg. Poprzez proces synodalny, Bóg nas prowadzi na wspólną drogę nawrócenia poprzez to, czego doświadczamy w relacji. Bóg dociera do nas przez innych, a do innych dociera poprzez nas, często w zaskakujący sposób” (*Vademecum Synodu o synodalności*).

Kościół, głosząc Ewangelię, wędruje jako wspólnota. **Główne pytanie Synodu** jest następujące: **W jaki sposób to wspólne wędrowanie dokonuje się dzisiaj w naszym Kościele?**

Odpowiadając na to pytanie, spróbujmy:

- a. **zapytać siebie**, jakie konkretne doświadczenia (działania razem, podejmowania wspólnie decyzji, konsultacji, wzajemnego wsparcia) naszego lokalnego Kościoła przychodzą nam na myśl?
- b. **odczytać je na nowo w sposób bardziej pogłębiony** - Jakie radości wywołały? Jakie trudności i przeszkody napotkały? Jakie rany wydobyły na światło dzienne? Jakie wzbudziły przemyślenia?
- c. **zebrać owoce, by się nimi podzielić**: Czego nas te doświadczenia uczą? Gdzie w tych doświadczeniach rozbrzmiewa głos Ducha Świętego? Do czego nas Duch Święty wzywa? Co należy utrwalić, a co zmienić? Jakie kroki w tym kierunku należy podjąć? Jakie drogi otwierają się dla naszego Kościoła lokalnego?

Chodzi o możliwe uchwycenie dwóch perspektyw: osobistego doświadczenia wiary „w drodze” oraz doświadczenia „wspólnego wędrowania” Kościoła lokalnego.

Zasadniczym celem spotkań jest otwarcie się na Ducha Świętego i podzielenie się między sobą doświadczeniem wspólnego wędrowania, jego owoców, ale też i braków. Zarazem trzeba też postawić sobie pytanie, co ważnego dla nas chcemy przekazać wspólnocie Kościoła i w jakiej formie chcemy to uczynić (np. parafialna strona internetowa, strona Synodu, itd). Niezależnie od tego każda grupa winna przedstawić Zespołowi Archidiecezjalnemu pisemną syntezę (formę sprawozdania) swojej pracy.

Jak opracować syntezę:

1. Długość syntezy jest dowolna (niezależnie od jej objętości każda z nich zostanie przeczytana i będzie pomocna w przygotowaniu ostatecznej syntezy).
2. Treść syntezy nie ma z góry narzuconej formy i zależy od dynamiki pracy każdej grupy. Jej celem jest pokazanie tego, co wspólnie odkryliśmy i czym chcemy podzielić się z innymi. Może to być np. opisanie wybranego doświadczenia w odniesieniu do wskazanych punktów (a, b, c). Może być to synteza różnych wskazanych przez uczestników grupy doświadczeń przez uwypuklenie wspólnych cech np. radości, trudności, owoców. Może to być inna forma, która zrodzi się na skutek spotkania.

Wszystkim uczestnikom Synodu życzymy Światła Ducha Świętego w podejmowaniu refleksji.

Grupa Robocza

Modlitwa za XVI Synod Powszechny Kościoła
Adsumus, Sancte Spiritus

Stajemy przed Tobą, Panie, Duchu Święty. Stajemy - choć często zniewoleni bezmiarem własnego grzechu - to jednak w szczególny sposób zgromadzeni w Twoje imię. Przyjdź do nas bądź z nami, i zechciej przeniknąć w głąb naszych serc. Naucz nas, co mamy czynić i jak postępować; ukaż nam, ku czemu powinniśmy zmierzać, byśmy — z Twoją pomocą - mogli się Tobie we wszystkim podobać.

Ty, który jako jedyny — wraz z Ojcem i Synem nosisz chwalebne Imię — sam bądź jedynym doradcą i sprawcą naszych postanowień. Ty, który w najwyższym stopniu miłujesz to, co słuszne, nie dopuść, abyśmy byli mącicielami sprawiedliwości. Niech ku przewrotności nie pociąga nas niewiedza; nie mami przekupstwo; niech nas nie zwodzi wzgląd na urząd lub osobę.

Złącz nas skutecznie ze sobą darem Twojej łaski, tak abyśmy w Tobie stanowili jedno i w niczym nie odstąpili od prawdy. Skoro zostaliśmy zebrani w Twoje imię, niech tak - z łagodnością - we wszystkim przestrzegamy sprawiedliwości, aby teraz żaden nasz osąd nie sprzeciwiał się Tobie, a w przyszłości byśmy osiągnęli wieczną nagrodę za dobrze spełnione czyny.

AMEN.